

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 20Co/111/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8510201215
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 06. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Boroň
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2012:8510201215.2

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v právnej veci žalobcu Sociálna poisťovňa so sídlom v Bratislave, pobočka Stará Ľubovňa, Budovateľská 42/535, Stará Ľubovňa, IČO: 30 807 484 proti žalovanému V. H., bytom V. XXX, práv. zast. JUDr. Františkom Komkom, advokátom AK, Hlavná 27, Prešov, v konaní o vydanie bezdôvodného obohatenia, o odvolaní žalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Stará Ľubovňa č.k. 4C/42/2010-79 zo dňa 16.4.2012 jednohlasne takto

rozhodol:

I. P o t v r d z u j e uznesenie.

II. Náhradu trov odvolacieho konania účastníkom n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Stará Ľubovňa (ďalej len „prvostupňový súd“) nepriznal žiadnemu z účastníkov konania náhradu trov konania.

V odôvodnení prvostupňový súd poukázal na skutočnosť, že v prejednávanej veci existujú dôvody hodné osobitného zreteľa v zmysle § 150 ods.1 O.s.p. Okolnosti hodné osobitného zreteľa videl v zmene skutkového stavu, pričom žalobca nemohol ovplyvniť tieto skutočnosti, ktoré sa zmenili až po podaní návrhu. Mal za to, že žalobca v čase podania návrhu bol v dobrej viere, že mu uplatnený nárok patrí, pričom požadoval v čase podania návrhu plnenie na základe právneho titulu, ktorý odpadol v priebehu konania. Uvedené skutočnosti podľa názoru prvostupňového súdu žalobca nemohol ovplyvniť, pričom po zistení, že sa skutkový stav zmenil v tom smere, že jeho návrh nebol dôvodný ho zobral späť.

Proti tomuto uzneseniu podal odvolanie žalovaný, ktorý navrhol, aby odvolací súd zmenil napadnuté uznesenie a zaviazal k povinnosti žalobcu zaplatiť mu trovy konania, vrátane trov odvolacieho konania.

V odvolaní ďalej uviedol, že podľa jeho názoru neobstojí právny názor a ani odôvodnenie rozsudku, pretože z hmotnoprávneho hľadiska žaloba bola podaná dôvodne. Poukázal na to, že podanie žaloby zo strany žalobcu na vrátenie bezdôvodného obohatenia bolo predčasné. Nič nebránilo žalobcovi vyčkať na rozhodnutie ústavného súdu proti rozsudku NS SR, sp.zn. 4Cdo 190/2008 z 24.11.2009. Poukázal na ust. § 146 ods. 2 druhá veta O.s.p.

Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) v zmysle zásad uvedených v ust. § 212 O.s.p. preskúmal napadnuté uznesenie spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo, vec prejednal bez nariadenia pojednávania v súlade s ust. § 214 O.s.p. a zistil, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

Odvolací súd sa stotožňuje v celom rozsahu s odôvodnením napadnutého rozhodnutia a konštatuje správnosť dôvodov napadnutého rozhodnutia (§ 219 ods.2 O.s.p.). V súvislosti s odvolacími námietkami žalovaného odvolací súd udáva:

Podľa ust. § 150 ods. 1 O.s.p. ak sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, nemusí súd výnimočne náhradu trov konania celkom alebo sčasti priznať. Súd prihliadne najmä na okolnosti, či účastník, ktorému sa priznáva náhrada trov konania, uviedol skutočnosti a dôkazy pri prvom úkone, ktorý mu patril; to neplatí, ak účastník konania nemohol tieto skutočnosti a dôkazy uplatniť.

Vychádzajúc z citovaného zákonného ustanovenia je zrejmé, že ide o procesný inštitút, ktorý nie taxatívne, ale indikatívne vypočítava okolnosti relevantné na jeho aplikáciu. Odvolací súd považuje predmetnú vec za takú, v ktorej je dôvodné aplikovať citované zmierňujúce ustanovenie.

V prípade rozhodovania o náhrade trov konania je treba prihliadnuť ku všetkým okolnostiam, ktoré môžu mať vplyv na stanovenie povinnosti k náhrade trov konania. Výrok o trovách konania musí byť v súlade s priebehom celého konania a úvaha vedúca k ich náhrade musí byť odôvodnená. Takýto názor zaujal aj Ústavný súd Českej republiky v náleze sp. zn. IV. ÚS 454/04, kedy vyslovil, že zásada vyplývajúca z článku 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len Listina) predpisuje, že výrok o nákladoch musí byť v súlade s priebehom konania a úvaha vedúca k ich uloženiu musí byť stručne odôvodnená.

Odvolací súd len poznamenáva, že rozhodovanie o trovách súdneho konania je integrálnou súčasťou súdneho konania ako celku a je samo osebe spôsobilé zasiahnuť do práva účastníka podľa článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ako to dôvodil aj Európsky súd pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) v rozhodnutí zo dňa 6. 2. 1954 vo veci Beer proti Rakúsku, resp. v rozhodnutí zo dňa 7. 10. 2004 vo veci Bauman proti Rakúsku (č. 30428/96, resp. 76809/01).

Odvolací súd po preskúmaní prejednávanej veci dospel k záveru, že prvostupňový súd správne rozhodol, že ide o prípad kedy sú dané dôvody hodné osobitného zreteľa pre nepriznanie náhrady trov konania žalovanému, tieto dôvody hodné osobitného zreteľa spočívajú v okolnostiach prípadu tak ako ich správne pomenoval a určil prvostupňový súd.

Žalobca v čase podania žaloby odôvodňoval svoj nárok na základe právoplatného a vykonateľného uznesenia NS SR zo dňa 24. 11. 2009 č. k. 4Cdo 190/2008. Až v priebehu konania došlo k zmene skutočností rozhodných pre uplatnený nárok bez zavinenia žalobcu.

Odvolací súd zhodnotil aj pomery žalovaného a má za to, že nepriznanie trov žiadnemu z účastníkov nezasiahne nepriaznivo do jeho majetkovej sféry.

Pre porovnanie Ústavný súd SR v jednom zo svojich rozhodnutí (III. ÚS 351/07) konštatuje, že samotná skutočnosť, že v konečnom dôsledku môže nastať stav, kedy nebudú uspokojené všetky nároky pri výkone exekúciu nemusí viesť k protiústavným dôsledkom. Ústavný súd v tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie Európskeho súdu pre ľudské práva (Wander Mussele proti Belgicku, rozsudok z 23.11.1993, séria A č. 70), v ktorom bolo zdôraznené, že riziko s výkonom určitej profesie (v citovanom prípade advokáta), kam spadá i riziko neuhradenia odmeny za odvedenú prácu je na druhej strane vyvážené výhodami súvisiacimi s výkonom tejto profesii.

Odvolací súd sa stotožňuje s tvrdením žalovaného, ktoré je uvádzané v odvolaní, že bolo namieste aplikovať ust. § 146 ods.2 druhá veta O.s.p., taktó správne postupoval prvostupňový súd, ten však v prejednávanej veci aplikoval aj ust. § 150 O.s.p., kedy je možné prelomiť zásadu vyjadrenú aj v ust. § 146 ods.2 veta druhá O.s.p. Táto požiadavka pre nepriznanie náhrady môže byť len výnimočná a môže byť ospravedlnená dôvodmi hodného osobitného zreteľa (porovnaj napr. R 34/1982).

Odvolací súd z uvedených dôvodov postupom podľa § 219 ods.1 O.s.p. napadnuté rozhodnutie potvrdil ako vecne správne.

Odvolací súd náhradu trov odvolacieho konania účastníkom nepriznal, keďže žalovaný v odvolacom konaní nebol úspešný a žalobcovi v odvolacom konaní nevznikli žiadne preukázateľné trovy.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.